

SVJEDOČANSTVO IZ KNJIGE "MENI JE BOG POMOGAO" -

www.molitvenici.net

GOSPA ME SPASILA

Udala sam se vrlo mlada. Moj muž je po rođenju pravoslavac, a ja

katolkinja.

Obzirom da niti jedna od obitelji nije prakticirala vjeru, o

crkvenom vjenčanju nije bilo govora. Dobili smo jednog, pa

drugog sina.

O krštenju djece nismo ni razmišljali. Bilo nam je lijepo, bili smo

sretni, sve nam je išlo po planu. Uspjeli smo kupiti i stan.

Kako nikada čovjek ne može biti u potpunosti sretan, tako su se i

kod nas počeli javljati problemi. Novci iz kuće su jednostavno

nestajali.

U prvo vrijeme sam se pitala gdje nestaju, na što ili koga Mario

troši. Ubrzo sam shvatila da se odao kladjenju. Molila sam ga i

preklinjala da prestane, ali ni moje molbe ni moje suze nisu

pomagale. Obećao bi mi čvrsto i isti dan bi opet nastavio. Zadužio

se toliko da su mu ljudi počeli prijetiti.

Njegova mama se žrtvovala i prodala obiteljski stan kako bi

podmirili dugove. Došla je živjeti k nama. Ja sam u međuvremenu

ostala bez posla.

Situacija je bila grozna.

Mislila sam da će se Mario nakon prodaje maminog stana

opametiti, ali ne, ni to mu nije bilo dovoljno. Nastavio je.

Jednog dana dok sam išla po kruh i mlijeko, jer za nešto drugo

nisam niti imala novca, a bila sam sretna kad sam imala i to,

susretnem svoju prijateljicu Zdenku koju nisam vidjela godinama.

Otvorim joj dušu i ispričam što mi se sve događa u životu. Bila je

zaprepaštena: „Pa tebi samo Bog može pomoći.“ „Ma koji Bog, ja

ga uopće ne poznajem. Ne znam moliti, ne znam ništa o Bogu.“

„Ne brini ništa, hajde, molim te, dođi večeras u crkvu. Imamo

trodnevnicu Gospi. Petnaestog ti je Gospa. Danas upravo

započinjemo. Nismo se danas nas dvije slučajno srele. Gospa je

zaslužna za to. Ona nas je spojila..." „Ne znam, nisam baš sigurna

da ću doći. Vidjet ću. Što se tamo radi?"

„Molimo. Združeni u molitvi puno smo jači. Molimo za potrebe

svih nas i zahvaljujemo na primljenim milostima. Ima još ljudi koji

su u problemima. Nisi ti jedina. Molit ćemo za tvoju obitelj."

Razišla sam se s njom u čvrstom uvjerenju da neću otići, ali kad je

došlo vrijeme počela sam se spremati. „Pa Bože moj, ja nešto

moram učiniti. Zdenka je tako uvjerena da će mi Bog pomoći.

Idem...”

Došla sam s nepovjerenjem. Upoznala me sa svojim prijateljima.

Ja sam se skupila uz nju. Dala mi je u ruku neku knjižicu. Gospin

molitvenik.

„Otvori stranicu... Moli s nama. I vjeruj. Čvrsto vjeruj da si na

pravom mjestu. Zamoli našu Nebesku Majku neka te zagovara kod

svog Sina.“

Ostala sam taj dan i na misi. Osjećala sam se sigurnijom, počela

sam uvjeravati samu sebe da će mi Bog sigurno pomoći.

Išla sam svaki dan, sa sve većom vjerom.

Mariju prvo vrijeme nisam kazala kuda idem. Onda sam mu ipak

ispričala.

Nije bio previše iznenađen, nije se ni ljutio.

Otvorio mi je dušu. Ispričao kakvu borbu između dobra i zla trpi u

sebi. On zna kakvu bol nanosi meni i djeci, ne želi to raditi jer od

svega na svijetu nas troje voli najviše. Mi smo njegov život, ali

napast je jača od ljubavi. Plakao je.

Molila sam ga da i on krene sa mnom u crkvu, da upozna te ljude,

željela sam da upozna Boga kojega sam i sama svakim danom sve

više upoznavała. Pristao je. Bila sam presretna.

Oboje smo postali članovi molitvene zajednice. I on je dobio svoj

molitvenik. Svaki dan sam išla na misu. Zajedno smo navečer išli

na molitvu, a molili smo i kod kuće zajedno. Molila sam Gospu da

se Mario oslobodi kockanja, molila sam i da zajedno primimo

sakramente. Željela sam u potpunosti prisustvovati blagovanju za

Isusovim stolom. Sad sam imala puno želja.

Hvala Bogu i njegovoj Majci, našoj dragoj Gospi, Mario se krstio

isti dan kad i naša dva sina.

Primio je i svetu pričest i svetu potvrdu.

Mi smo se vjenčali u crkvi.

Mario se više ne kladi.

Da čovjek ne povjeruje koje smo sve milosti isprosili!

Za novi bolji početak poželjeli smo imati još jedno dijete. Rodio se

naš mali Matej. Unio je radost u našu kuću.

Sretni smo kao u prvim danima našeg braka.

Mario je svakim danom sve više onaj moj stari dobri muž. Uvijek me nanovo iznenadi nekom svojom gestom. Vidim koliko mu je stalo do nas.

Čak je i moja mama, koja uvijek nešto 'zvoca', primijetila koliko se

Mario promijenio. Počela sam i raditi.

Za sve je to zaslužna molitva.

Vjera je u našem životu zauzela značajno mjesto. Sad se pitam -

kako smo mogli živjeti bez Boga? Bili smo osakaćeni.

Zato sada sve to nadoknađujemo.

Uvijek nađemo vrijeme za zajedničku molitvu.

Redovito smo nedjeljom na misi.

Nastojimo i preko tjedna otići na misu.

Obavezno smo na molitvenim sastancima.

Djeca nam idu na vjeronauk.

Živimo pravim kršćanskim životom. Postali smo praktični vjernici.

Gospo, hvala ti za zagovor, hvala ti Bože za sve

zadobivene milosti. (S. N.)

- **Kako učiniti svijet ljepšim i boljim? Možda ne možemo**

činiti velika djela za koja će svi znati, ali možemo činiti

malena djela s velikom ljubavlju.

- **Činiti dobro: posjetiti bolesnika koji je osamljen ili**

potreban razgovora! Uputiti osmijeh prolazniku na ulici!

Pozdraviti susjeda! Otvoriti vrata!

- **Moliti: moliti za sebe i svoju obitelj, jer je molitva način**

otvaranja i suradnje s dobrim Ocem. Dobro je moliti i za

susjede, župu, pa i nepoznate koji su osamljeni, pate ili im

je potrebna pomoć i ohrabrenje.

